د روت کتاب

اليملک او د هغه کورنۍ موآب ته کډه کوي

۱-۲ د هغه زمانې څخه مخکې چې پادشاهانو په اسراييلو باندې
حکومت کاوه، يو سړی چې اليملک نومېده او د افراتې د خېلخانې څخه ؤ،
د يهودا د سيمې د بيت لحم په ښار کې اوسېده. د هغه ښځه نعومي نومېده او
دوه زامن يې محلون او کيلون وو. خو کله چې په ځمکه کې قحطي وه،
دوی د موآب هېواد په لور کډه وکړه چې هلته واوسي. هغه مهال چې دوی
هلته وو، ۳ اليملک مړ شو او نعومي د دوو زامنو سره يوازې پاتې شوه.
۴ وروسته د نعومي زامنو موآبي ښځې وکړې. د يوې نوم عرفه او د بلې
نوم روت ؤ. وروسته له هغه چې هغوی هلته نژدې لس کاله واوسېدل، ۵
محلون او کيلون هم مړه شول. نو اوس نعومي مېړه او زامن دواړه نه
درلودل.

نعومي او روت بيت لحم ته راځي

۶-۷ کله چې نعومي واورېدل چې څښتن خپلو خلکو ته په ښو
فصلونو سره برکت ورکړ، هغې د خپلو نږيانډو سره تياري وکړه چې موآب
پرېږدي او د يهودا خاورې ته لاړه شي. هغه وخت چې دوی په خپله لار
روانې وې ۸ نعومي خپلو دواړو نږيانډو ته ووېل: <ځئ هره يوه د خپلو
ميندو کورونو ته لاړې شئ، زما څښتن دې ستاسو سره خپله مهرباني وکړي
لکه څنګه چې تاسو ما او زما مړو سره مهرباني وکړه. ۹ خدای دې
تاسو هرې يوې ته بل مېړه او کور درکړي.>

نعومي دوی ښکل کړې. هغوی په لوړ اواز سره وژړل ۱۰ او ويې ويل:
<نه، مونږ غواړو چې تا سره لاړې شو او د ستا د خلکو په منځ کې

واوسو.>

١١ مګر نعومي په ځواب کې ووېل: <زما لوڼو، تاسو ولې خپلو کورونو
ته نه ستنېږئ؟ زما سره ستاسو تګ تاسو ته څه ګټه رسوي؟ تاسو فکر کوئ
چې زه به نور زامن راوړم ترڅو د هغوی سره تاسو ودونه وکړئ؟ ١٢
بېرته کور ته لاړې شئ زما لورګانو، ځکه چې زه ډېره زړه یم او بیا د واده
کولو وړ نه یم. حتیٰ که چېرې زه نن شپه هم واده شم او زامن وزیږوم، ١٣
نو آیا تاسو به هغوی ته صبر وکړئ چې هغوی زلمي شي او تاسو سره واده
وکړي؟ نه، زما لورګانو! ژوند ماته ستاسو په پرتله ډېر سخت دی، ځکه چې
څښتن اوس په ما دا سخته راوستې ده.>

١٤ دوی بیا وژړل او عرفې خپله خواښې د مخه ښې په وخت کې ښکل
کړه، خو روت د هغې لمن پرېنښووده. ١٥ نعومي بیا روت ته ووېل: <ګوره
ستا یوور بېرته خپلو خلکو او خپل خدای ته ځي! ته ولې هغې سره نه
ځې؟>

١٦ روت په ځواب کې ووېل: <ماته مه وایه چې تا پرېږدم او کور ته
ستنه شم! زه به هلته ځم چېرته چې ته ځې او زه به هلته اوسېږم چېرته چې
ته اوسېږې. ستا خلک به زما خلک وي او ستا خدای به زما خدای وي.
١٧ زه به هلته مړه کېږم چېرته چې ته مړه کېږې او همالته به ښخېږم.
څښتن دې ماته د ټولو نه درنده سزا راکړي که چېرې د مرګ نه پرته سره
جلا شو.>

١٨ کله چې نعومي ولیدل چې روت کلکه اراده کړې چې هغې سره لاړه
شي، نو نعومي هغه نوره مجبوره نه کړه چې بېرته لاړه شي.

١٩ هغوی دواړه بیت لحم ته ورسېدلې او د ټول ښار خلک خوشاله شول
او ښځو د یو بلې څخه وپوښتل: <آیا دا په رښتیا نعومي ده؟>

٢٠ بیا هغې دوی ته وویل: <له دې وروسته ما نعومي مه بولئ! ما مارا
بولئ، ځکه چې مطلق قادر خدای زما ژوند تریخ کړی دی. ٢١ ما هرڅه
درلودل کله چې زه لاړم، خو څښتن زه بېرته تش لاس راوستلې یم. څنګه
تاسو کولی شئ بیاهم ما نعومي وبولئ؟ اوس مطلق قادر څښتن زما په ضد
شوی دی او زما ژوند یې ډېر سخت کړی دی.>

٢٢ نو په دې ډول نعومي د خپلې موآبي نږور سره د موآب څخه بېرته
راغله. دوی په داسې حال کې بیت لحم ته راورسېدلې چې د اوربشو لوونه
په پیلېدو وو.

روت د بوعز په پټیو کې کار کوي

٢ ١ نعومي یو شتمن او مهم خپلوان درلود چې بوعز نومېده څوک چې
د هغې د مېړه الیملک د کورنۍ څخه ؤ. ٢ یوه ورځ روت نعومي ته
وویل: <که ستا خوښه وي زه به پټیو ته لاړه شم او هغه وږي به راټول کړم
چې د لوګرو څخه پاتې شوي دي. زه باور لرم داسې یو څوک به پیدا کړم
چې ماته د دې کار د کولو اجازه راکړي.>

نعومي ځواب ورکړ: <ځه لورې لاړه شه.>

٣ نو روت پټیو ته لاړه، د لوګرو پسې روانه شوه او هغه وږي یې
راټول چې د دوی څخه به پاتې کېدل. د تصادف له مخې هغه د بوعز په
پټیو کې وه.

٤ څه وخت وروسته بوعز په خپله د بیت لحم نه راغی او لوګرو ته یې
وویل: <څښتن مو مل شه!>

هغوی ورته په ځواب کې وویل: <تا دې څښتن خوشاله کړي.>

۵ بوعز د لوګرو د مشر څخه پوښتنه وکړه: >هغه ځوانه ښځه څوک
ده؟<

۶ سړي په ځواب کې وویل: >دا هغه موآبی ښځه ده څوک چې د
نعومي سره د موآب نه راغلې ده. ۷ هغې زما څخه اجازه وغوښتله چې
لاړه شي او هغه وږي راټول کړي کوم چې د لوګرو څخه پاتې کیږي. او
هغې پرته له یوې شیبې دمې څخه ټول سهار کار کړی دی.<

۸ نو بیا بوعز روت ته ورغی او ویې ویل: >زه فکر کوم تاته به دا ډېره
ښه وي چې د بل چا په پټیو کې وږي راټول نه کړې. ته همدلته د ښځو سره
پاتې شه ۹ او زما په پټو کې د لوګرو پسې وږي راټول کړه. ما سړیو ته
امر کړی چې تا ونه ځوروي او هرکله چې تږې کیږې، د هغو منګیو څخه
اوبه څښلی شې چې هغوی ډک کړي دي.<

۱۰ روت ځمکې ته د درناوي سر ټیټ کړ او ویې ویل: >ته پوهیږې چې
زه د بل هېواد څخه راغلې یم. ته ولې زما سره دومره نېکي کوې؟<

۱۱ بوعز په ځواب کې وویل: >ما د ټولو هغو شیانو په هکله اورېدلي
دي چې تا د خپلې خواښې دپاره د خپل مېړه د مرګ څخه وروسته ترسره
کړي دي. زه پوهیږم چې څنګه تا خپله مور او پلار او خپل هېواد پرېښودل
او څنګه ته راغلې ترڅو د داسې خلکو په منځ کې واوسیږې چې تا پخوا
هیڅ نه پېژندل. ۱۲ زه دعا کوم چې څښتن دې د دې کار دپاره تاته اجر
درکړي. د اسراییلو څښتن خدای چې تا ورته پناه وروړې ده د دې کار
پوره اجر درکړي.<

۱۳ روت په ځواب کې وویل: >ښاغلیه دا ستا ډېره نېکي ده چې ته ما
سره ډېره په مهربانۍ سره خبرې کوې او زما هرکلی کوې، زه حتیٰ ستا د
یوې وینځې برابره هم نه یم.<

۱۴ د ډوډۍ خوړلو په وخت کې بوعز روت ته وويل: <راځه مونږ سره
ډوډۍ وخوره. لږه ډوډۍ واخله او په سرکه کې يې لنده کړه.> هغه د لوګرو
سره کښېناستله او بوعز هغې ته وريتې شوې غلې دانې ورکړې، روت چې
څومره غوښتل ويې خوړې او لږې ورڅخه پاتې هم شوې. ۱۵ وروسته د
هغې چې روت د وږو د راټولولو دپاره لاړه، بوعز خپلو سړيو ته وويل:
<هغه پرېږدئ چې د ګېډيو څخه هم وږي واخلي. ۱۶ د ګېډيو څخه هم
يو څه وږي راوباسئ او ورته يې پرېږدئ او د هغې سره سختې خبرې مه
کوئ!>

۱۷ نو روت په پټيو کې تر ماښامه پورې کار وکړ. د وږو د ټکولو څخه
وروسته هغه يوه لويه ټوکرۍ ډکه کړه. ۱۸ هغې دا وږي ښار ته يوړل او
خپلې خواښې ته يې وروښودل چې څومره يې راټول کړي وو. روت هغه
ډوډۍ هم ورکړه کومه چې د غرمې نه پاتې شوې وه. ۱۹ نعومي وويل:
<تا نن چېرته او د چا په پټيو کې کار وکړ؟ خدای دې هغه سړي ته برکت
ورکړي چې ستا سره يې ډېره ښه رويه وکړه!>

بيا روت هغې ته وويل: <ما د يو سړي په پټيو کې کار وکړ چې بوعز
نومېده.>

۲۰ نعومي په ځواب کې وويل: <څښتن دې بوعز ته برکت ورکړي!
څښتن تل د مړو او ژونديو سره وفادار دی.> نعومي زياته کړه: <بوعز
زمونږ د هغې نژدې خپلوانو د ډلې څخه دی څوک چې زمونږ ساتنه
کوي.>

۲۱ روت هغې ته وويل: <بوعز حتی' ماته وويل چې د لو د پای پورې
زما د لوګرو سره وږي راټولوه.>

۲۲ نعومي په ځواب کې وويل: <زما لورې دا ښه خبره ده چې ته د هغو

ښځو سره وړې راټول کړې څوک چې د بوعز په پټيو کې کار کوي، ځکه کېداى شي د بل چا په پټيو کې ستا سره بد سلوک وشي!> ۲۳ نو بيا روت د کار کولو په وخت کې نورو ښځو سره نژدې اوسېده. روت تر هغه وخته پورې په پټو کې کار کاوه ترڅو چې ټولې اوربشې او غنم ورېبل شول. او په دې ټوله موده کې هغه د خپلې خواښې سره اوسېده.

د روت دپاره د نعومي پلان

۳ ۱ څه موده وروسته نعومي روت ته وويل: <اې زما لورې زه بايد ستا دپاره مېړه پيدا کړم، هغه به تاته کور درکړي او په تا به پام کوي. ۲ ته پوهېږې چې بوعز زمونږ خپلوان دى او تا وړې د هغو ښځو سره راټول کړې څوک چې د هغه دپاره کار کوي. ګوره، نن شپه به هغه په درمند باندې اوربشې بادوي. ۳ اوس ولامبه او لږ عطر په ځان واچوه، بيا خپلې ښې جامې واغونده او درمند ته لاړه شه. خو ترڅو پورې چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار نه وي، خپل ځان مه ورښکاره کوه. ۴ وګوره چې هغه چېرته څملي، بيا کله چې هغه ويده شي، پښې يې لوڅې کړه او د هغه پښو سره پرېوزه. بيا به هغه تاته ووايي چې څه وکړه.>

۵ روت په ځواب کې وويل: <څه چې ته وايې هماغسې به وکړم.>

۶ نو روت درمند ته لاړه او هماغسې يې وکړل څرنګه چې خواښې يې ورته ويلې وو. ۷ وروسته له خوړلو او څښلو نه بوعز د خوشالۍ احساس کاوه، هغه لاړ او د غلو دانو د ډېرۍ تر څنګ ويده شو. روت غلې غلې ورنژدې شوه، هغې د بوعز پښې لوڅې کړې او د هغه پښو سره پرېوته. ۸ د نيمې شپې په شاوخوا کې، بوعز ناڅاپه راويښ شو او ډېر حيران شو چې خپلو پښو سره يې ښځه وليده. ۹ هغه پوښتنه وکړه: <ته څوک يې؟>

هغې په ځواب کې ووېل: <ښاغلیه زه روت یم ستا د پښو خاورې. ته زما
هغه خپلوان یې چې په ما پام وکړې، نو ته ما سره واده وکړه.>

١٠ بوعز په ځواب کې ووېل: <څښتن دې تاته برکت درکړي! ته اوس د
خپلې خواښې سره د ټولې مرستې څخه هم لا زیاته وفاداري ښایې. تا کولی
شول چې د ځان دپاره دې یو ځوان شتمن یا غریب سړی لټولای وای، خو
تا داسې ونه کړل. ١١ اوس فکر مه کوه، زه به همداسې وکړم څنګه چې
ته غواړې. په ښار کې ټول ستا درناوی کوي. ١٢ دا رښتیا ده چې زه ستا
نژدې خپلوان یم چې باید دربانديې پام وکړم. خو بل څوک هم شته چې هغه
ستا ډېر نژدې خپلوان دی. ١٣ تر سهار کېدو پورې دلته پاتې شه، بیا به
زه ځان پوه کړم که چېرې هغه راضي شي چې ستا مسئولیت په غاړه اخلي
او که نه. که هغه راضي نه شو، نو زه په ژوندي خدای قسم خورم چې زه به
په خپله ستا مسئولیت په غاړه واخلم. اوس څمله تر سهار پورې پاتې
شه.>

١٤ روت بیا پرېوته، خو هغه د رڼا کېدو نه مخکې راویښه شوه، ځکه
بوعز نه غوښتل چې بل څوک پوه شي چې روت هلته وه. ١٥ بیا بوعز
ورته ووېل: <خپله چینه خوره کړه> او هغه پکښې تقریباً شل کیلوګرامه
غلې داني ورواچولې او د هغې په اوږه باندې یې کېښودله.

روت بېرته ښار ته راغله ١٦ او چې کله کور ته راورسېده نو خواښې
ورڅخه پوښتنه وکړه چې <لورې، څه وشو؟>

روت ورته ټول هغه څه ووېل چې بوعز د هغې دپاره کړي وو. ١٧ هغې
زیاته کړه: <بوعز ماته ووېل چې زه باید تاته تش لاس رانه شم نو همدا ؤ
چې ماته یې دا ټولې اوربشې راکړې.>

١٨ نعومي روت ته ووېل: <زما لورې اوس صبر کوه ترڅو معلومه شي

چي څه پېښېږي. بوعز به نن تر هغې ارام ونه کړي ترڅو يې چې دا موضوع نه وي حل کړې.>

د روت او د بوعز واده

۴ ۱ بوعز د غونډې ځای ته چې د ښار د دروازې سره ؤ لاړ او هلته کښېناست. کله چې د اليملک زيات نژدې خپلوان راغی، نو بوعز هغه ته بلنه ورکړه چې راشي او کښېني نو هغه همداسې وکړل. ۲ بيا بوعز د ښار لسو مشرانو ته بلنه ورکړه چې په هغه ځای کې کښېني او هغوی همداسې وکړل. وروسته له دې چې هغوی کښېناستل، ۳ بوعز خپل خپلوان ته وويل: <اوس چې نعومي د موآب څخه بېرته راغلې، هغه غواړي چې هغه پټی چې زمونږ د خپلوان اليملک ملکيت ؤ خرڅ کړي. ۴ زه تاته دا ځکه وايم چې ته د هغه د ټولو نه نژدې خپلوان يې او ته دا حق لرې چې دا ملکيت واخلې، که چېرې ته غواړې کولی شې چې دا همدا اوس واخلې. دا لس مشران او دا نور چې دلته ناست دي دا به شاهدان وي. خو که چېرې ته دا ملکيت نه غواړې بيا ماته ووايه، ځکه ستا نه وروسته بيا زه مستحق يم.>

دې سړي په ځواب کې وويل: <زه به يې واخلم.>

۵ بوعز وويل: <ډېره ښه ده، خو که چېرې ته دا پټی د نعومي نه اخلې بيا به د موابي کونډې روت سره واده هم کوې، ترڅو پټی بېرته د هغې د مړ شوي مېړه کورنۍ کې پاتې شي.>

۶ سړي په ځواب کې وويل: <که چېرې داسې خبره وي بيا زه نه غواړم چې دا ملکيت واخلم، ځکه چې هغه به زما خپل ملکيت کې څه ستونزه راپيدا کړي. ته يې په خپله واخله، زه يې نه شم اخيستلی.>

٧ په هغو ورځو کې که چېرې چا د خپل ملکیت حق بل چاته سپاره،
خپله څپلۍ به یې د تصدیق په ډول ورکوله. ٨ نو وروسته له دې چې
سړي موافقه وکړه چې بوعز پرېږدي چې دا ملکیت واخلي، هغه خپله څپلۍ
وویستله او بوعز ته یې ورکړه.

٩ نو بیا بوعز مشرانو او نورو حاضرو کسانو ته وویل: <نن تاسو ټول د
دې خبرې شاهدان یاستئ چې ما د نعومي څخه هغه ملکیت واخیست کوم
چې د الیملک او د هغه د دوو زامنو په نوم ؤ، چې کلیون او محلون نومېدل.
١٠ برسېره پردې تاسو د دې خبرې شاهدان یاستئ چې زه به روت سره
چې د محلون کونډه ده واده وکړم. په دې توګه به دا ملکیت د محلون د
کورنۍ په نوم وساتل شي او د هغه نوم به په خپلو خلکو او خپل ښار کې په
یاد پاتې شي.>

١١ د ښار مشرانو او نورو خلکو چې هلته وو، وویل: <مونږ د دې خبرې
شاهدان یو او مونږ دعا کوو چې څښتن دې ستا ښځې ته ډېر اولادونه
ورکړي، څنګه یې چې د یعقوب ښځو راحیل او لیه ته ورکړي وو. ته دې د
افراتې په خېلخانه کې شتمن او د بیت لحم په ښار کې مشهور سړی شې.
١٢ د دې ځوانې ښځې څخه چې ستا اولادونه پیدا شي، هغوی دې ستا
کورنۍ د فارص د کورنۍ په څېر مشهوره کړي چې د تامار او یهودا زوی
ؤ.>

بوعز او د هغه اولاده

١٣ نو بوعز روت خپل کور ته د خپلې مېرمنې په توګه بوتله. څښتن هغې
ته برکت ورکړ، هغه اومیدواره شوه او زوی یې پیدا شو. ١۴ د هغه له
زېږېدو څخه وروسته، ښځو نعومي ته وویل: <د څښتن ستاینه وکړه. نن
هغه تاته لمسی درکړی چې په تا پام وکړي. مونږ دعا کوو چې دا هلک دې
لوی شي او په اسراییلو کې دې نامتو شي. ١۵ ته خپلې نږور ته ګرانه یې

او تا سره يې د اووه زامنو څخه ډېر ښه کړي دي. اوس يې تاته لمسی هم
درکړ څوک به چې تاته نوی ژوند راوړي او هغه به ستا په آخر عمر کې ستا
ساتنه کوي.> ١۶ نعومي ماشوم واخيست، په غېږ کې يې ونيو او د هغه
ساتنه يې وکړه. ١٧ ګاونډيو ښځو د هغه نوم عوبيد کېښود او ويل به يې
چې د نعومي هلک پيدا شوی دی.

کله چې عوبيد لوی شو د هغه يو زوی پيدا شو چې يسي نومېده او يسي بيا
وروسته د داود پلار شو. ١٨-٢٢دا د فارص څخه نيولې تر داود پورې د
هغوی شجره ده: حصرون د فارص زوی ؤ، رام د حصرون زوی ؤ،
عميناداب د رام زوی ؤ، نحسون د عميناداب زوی ؤ، سلمون د نحسون زوی
ؤ، بوعز د سلمون زوی ؤ، عوبيد د بوعز زوی ؤ، يسي د عوبيد زوی ؤ او
داود د يسي زوی ؤ.

afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ٢٠٢١